Lieta Nr.130065312

Lietvedības Nr.1-0123-13/9

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

2013.gada 30.septembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese A.Ignatjeva

ar sekretāri /sekretārs/

piedaloties VP GKPP Prevencijas pārvaldes pārstāvim /pārstāvis/

izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3 /pers. B/ sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 1.jūnija lēmumu Nr.1239, un

konstatēja:

Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja (turpmāk - VP GKPP PP SUB) galvenā inspektore Valsts amatpersona 2012.gada 19.martā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr.FR00033334 par to, ka 2012.gada 7.martā plkst.11 ^{12} transportlīdzeklis Mercedes Benz S430, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, brauca Rīgā, pa /adrese/, ar ātrumu 49 km/h, pie atļautā braukšanas ātruma 20 km/h. Faktiskais braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas kļūdu – 46 km/h. Ar administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.FR00033334 transportlīdzekļa vadītājam uzliks naudas sods LVL 30 apmērā, norādot, ka tika pārkāptas „Ceļu satiksmes noteikumu" (turpmāk - CSN) 114.punkta prasības. Minētās darbības kvalificētas pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{8}panta sestās daļas.

/pers. B/ (turpmāk tekstā – Sūdzības iesniedzējs) administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr.FR00033334 apstrīdēja Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldē (turpmāk tekstā - VP GKPP PP) un ar VP GKPP PP 2012.gada 1.jūnija lēmumu Nr.1239 (turpmāk – Lēmums) VP GKPP PP SUB galvenās inspektores Valsts amatpersona 2012.gada 19.marta lēmums administratīvā pārkāpumā lietā Nr.FR00033334 atstāts negrozīts un /pers. B/ sūdzība noraidīta.

2012.gada 20.jūlijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta Sūdzības iesniedzēja sūdzība par Lēmumu, kurā norāda, ka šajā lietā Sūdzības iesniedzēja vainu nevar konstatēt. Protokols ir par ātrumu 49 km/h. Pats dzīvo /adrese/. Protokolā minētajā vietā un laikā braukšanu uzsāka no autostāvvietas /adrese/. Šajā vietā dzīvo draudzene /pers. C/, kura veic remontu savā dzīvesvietā /adrese/. Kad devās uz stāvvietu un paņēma automašīnu, kuru tur novietoja /pers. C/, nav nevienas norādes par to, ka uz /ielas nosaukums/ ir dzīvojamā zona ar ātruma ierobežojumu 20 km/h. Parasti pilsētas centrā /pers. C/ paņem automašīnu un aizbrauc nopirkt būvniecības materiālus remontam. Sūdzības iesniedzējs atgriežas mājās ar taksometru. Līdz ar to Sūdzības iesniedzējs nav pārkāpis ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", jo nav ne reizi tai braucis garām. Policija galējā lēmumā 6.lpp. šos argumentus atspēko, norādot, ka tā kā Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis ir paaugstinātas bīstamības objekts, tad Sūdzības iesniedzējam ir jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas situācijas. Policija arī norāda, ka Sūdzības iesniedzējam ir jāparedz ceļa zīmju izvietošanas iespējamība citos krustojumos un vietās, kurās Sūdzības iesniedzējs nav bijis vai kurās nav saredzams. Tomēr šādi policijas argumenti neiztur kritiku. Pirmkārt, nevietā ir atsauce uz paaugstinātas bīstamības objektu. Šis tiesību institūts ir paredzēts atbildības par kaitējumu jautājumu risināšanai, nevis kaut kādu speciālu pienākumu uzlikšanai, lai noteiktu priekšrakstus personas uzvedībai. Līdz ar to ar šo tiesību institūtu nevar pamatot viedokli, ka Sūdzības iesniedzējam būtu jāpārzina no galvas visas ceļa zīmes konkrētās vietās vai arī, ka būtu pastāvīgi jāpārbauda ceļu satiksmes regulējums, jo, iespējams, kādā vietā, kur nav bijis, var būt paziņots par citādu satiksmes tiesisko regulējumu. Otrkārt, no personas, t.sk., no Sūdzības iesniedzēja nav paredzēts prasīt zināt no galvas visu ielu tiesisko regulējumu. Tāpēc arī ir paredzētas ceļa zīmes kā vispārējais administratīvais akts, kurš stājas spēkā līdz ko tas ir paziņots adresātam – transportlīdzekļa vadītājam pabraucot garām uz ceļa novietotai ceļa zīmei. Treškārt, CSN 114.punktā norādīts „Apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50km/h [..]". Šis punkts turpinās ar norādi par atšķirīgu ātruma ierobežojumu dzīvojamās zonās. 1.16.punktā, kur dota dzīvojamās zonas legāldefinīcija, norādīts, ka tās sākumu un beigas

apzīmē ar noteiktu ceļa zīmi. Tādejādi jāsecina, ka dzīvojamā zona ir no vispārējās satiksmes regulējama paredzēts izņēmums. /adrese/nav nekāda informācija par to, ka ātruma ierobežojums ir 20 km/h. Tāpēc, kā redzams no protokola, Sūdzības iesniedzējs brauca ar pilsētā atļauto braukšanas ātrumu atbilstoši vispārējam regulējumam. Ja ceļa zīme, kura ierobežo ātrumu, nav redzama braukšanas virzienā saskaņā ar valsts standartu, tad tādas ceļa zīmes prasības vadītājiem nav saistošas, jo ceļa zīme kā vispārīgas nozīmes administratīvais akts stājas spēkā tikai tad, kad tas ir paziņots adresātam. Šajā gadījumā administratīvais akts – ceļa zīme netika paziņota. Līdz ar to šajā gadījumā Sūdzības iesniedzējs nav izdarījis administratīvo pārkāpumu, jo izbraucot no stāvvietas, nav brīdināts par ceļu satiksmes tiesiskā regulējuma izņēmuma regulējumu.

Sūdzībā arī norādīts, ka bilde ir aizdomīgi izgriezta tādā veidā, ka nav redzams, kas notiek automašīnas priekšā un aizmugurē. PoliScan fotoradara lietošanas instrukcijā visās bildēs ar piemēriem ir redzama automašīna un liela distance gan priekšā, gan aizmugurē. Sūdzības iesniedzēja gadījumā sašaurināta bilde rada aizdomas, ka ir izgriezti citi transportlīdzekļi. Eiropas lielākā autokluba (ADAC) mājaslapā www.adac.de atrodams raksts ar nosaukumu „Blitzer PoliScan in der Kritik". ADAC juristu un tiesnešu konferencē par fotoradariem tika runāts par prasībām fotoradariem attiecībā uz 36 dažādiem fotoradaru iekārtu veidiem. Tika runāts par to, ka nav nekādas garantijas tam, ka mērījums attiecas uz konkrētu transportlīdzekli. No 36 iekārtām vislielāko kritiku izpelnījās tieši PoliScan, jo radars nav precīzs. Problēma esot tajā, ka foto tiek uzņemts vairākus metrus pēc mērījuma veikšanas. Tādejādi ir iespējama situācija, ka ātrums ir nomērīts kādai citai automašīnai, bet nofotografēta Sūdzības iesniedzēja vadītā automašīna. Viedoklis, ka, ja uz fotoattēla ir vairāki transportlīdzekļi, tad tas nav derīgs pierādījums, apstiprina Vācijas tiesu prakse. Piemēram, Dillenburgas tiesa Vācijā ar 2009.gada 2.oktobra spriedumu lietā Nr.3 OWi 2 Js 54432/09 nosprieda, ka PoliScan fotoradaru fotogrāfijas, kurās redzams vairāk par vienu transportlīdzekli, nav derīgas kā pierādījums vairāku iemeslu dēļ, t.sk. tāpēc, ka nav iespējams noteikt, kuram no foto redzamajiem transportlīdzekļiem radars ir fiksējis ātrumu un kādā attālumā tas veikts. Tāpat iepazīstoties ar PoliScan lietošanas instrukciju, tajā visi fotoattēli ir tikai ar vienu transportlīdzekli – tātad pats ražotājs nepieļauj situāciju, ka drīkst būt vairāk par vienu transportlīdzekli uz fotoattēla. Diemžēl policija galējā lēmumā nav paudusi nekādu attieksmi pret Sūdzības iesniedzēja iepriekš izteiktajām šaubām fotoradaru uzņēmumu kā pierādījumu ticamību un pieļaujamību.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā arī norāda, ka no Lēmuma ir redzams, ka Sūdzības iesniedzējs nav saņēmis pieprasīto informāciju un pierādījumus. Pirmkārt, tika lūgts izsniegt pierādījumus par fotoradaru atrašanos lēmumos norādītajā laikā un vietā. Savukārt policija šo prasību Lēmumā ignorē, Lēmuma 5.lpp. norādot uz MK noteikumiem par to, ka vietu un laiku nosaka atbildīgā policijas amatpersona, un atsaucoties uz atbildīgās amatpersonas pasūtījumu. Tomēr Sūdzības iesniedzējs neprasīja par kārtību, kādā tiek noteikta fotoradara novietošanas vieta. Atbildīgās amatpersonas pasūtījums vēl nenozīmē, ka fotoradars patiešām atradies norādītajā vietā un laikā. Līdz ar to rodas šaubas par šādu pierādījumu ticamību un objektivitāti. Sūdzības iesniedzēja prāt, ticami pierādījumi būtu, piemēram, GPS dati, kas, ņemot vērā mūsdienu tehnoloģisko attīstību, būtu saprātīga prasība. Tādejādi, policijai neatsaucoties uz ticamiem un objektīviem pierādījumiem par fotoradara atrašanās vietu un laiku, tā arī nav pierādīta lēmumos norādītā attiecīgā informācija. Otrkārt, Lēmumā ir atsauce uz PoliScan Speed fiksēto attēlu pārlūkprogrammas ekspluatācijas rokasgrāmatu. Citos lēmumos ir arī atsauce uz PoliScan Speed lietotāja rokasgrāmatu. Sūdzības iesniedzējs šos dokumentus lūdza izsniegt savā sūdzībā, jo lēmumi tiek pieņemti saskaņā ar šiem dokumentiem. Līdz ar to gan Sūdzības iesniedzējam, gan tiesai ir nepieciešami šie dokumenti, lai izvērtētu lēmumu pamatotību un likumību. Diemžēl policija ignorē šo lūgumu, neizskatot to. Treškārt, ir ignorēts lūgums izsniegt fotoradara verifikācijas sertifikātu. No Lēmuma ir acīmredzams, kāpēc nepieciešams verifikācijas sertifikāts un noskaidrot to, kas vispār ir verificēts. Vispārzināms ir fakts, ka šīs ir atsevišķas iekārtas. Līdz ar to ir svarīgi pārliecināties, kādā veidā verificē šo abu iekārtu sinhronu darbību. Satversmes 92.pants nosaka: „ikviens var aizstāvēt savas tiesības un likumiskās intereses taisnīgā tiesā. Ikviens uzskatāms par nevainīgu, iekams viņa vaina nav atzīta saskaņā ar likumu ... ." Senāta Administratīvo lietu departaments 2009.gada 3.marta spriedumā lietā Nr.SKA-48/2009 nosprieda: „Atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Ja persona tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu, tiek pārkāpta nevainīguma prezumpcija." Saskaņā ar administratīvā procesa principu in dubio pro civis (piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 29.aprīļa sprieduma Nr. P129022608 10.punkts, 2011.gada 28.novembra sprieduma lietā Nr.142010009 13.punkts) pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu un šaubu gadījumā risinājumam jābūt par labu indivīdam. Ņemot vērā minēto, ir redzams, ka sūdzība nav izskatīta vispusīgi, pilnīgi un objektīvi saskaņā ar LAPK 237.pantu, kā arī ignorēti visi lūgumi pēc būtības. Tāpat pastāv šaubas par fotoradara mērījuma laiku, vietu un pieļaujamību. Tādejādi Lēmums ir nepamatots un atceļams. Ņemot vērā minēto, lūdz atcelt IeM VP GKPP Prevencijas pārvaldes 2012.gada 1.jūnija lēmumu Nr.1239.

2012.gada 4.jūnijā Lēmumā Nr.1241 LR IeM VP GKPP PP priekšnieks Valsts amatpersona norāda, ka prasības braukšanas ātruma kontroles mērierīcēm ir noteiktas normatīvajos aktos, kas reglamentē vispārējās mērierīču prasības, t.i. likums "Par mērījumu vienotību" un 2005.gada 28.jūnija Ministru kabineta noteikumi Nr.455 „Kārtība, kādā tiek veikta mērīšanas līdzekļu tipa apstiprināšana, pirmreizējā verificēšana un tirgus uzraudzība". Šajā gadījumā administratīvā pārkāpuma fiksēšanai izmantota ātruma mērīšanas iekārta PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651430). Apstākli, ka minētā ierīce atbilst 2005.gada 28.jūnija Ministru kabineta noteikumiem Nr.455 „Kārtība, kādā tiek veikta mērīšanas līdzekļu tipa apstiprināšana, pirmreizējā verificēšana un tirgus uzraudzība", apstiprina Latvijas nacionālā metroloģijas centra izsniegtais pirmreizējās verificēšanas sertifikāts Nr.E0026V12, kā arī Standartizācijas, akreditācijas un metroloģijas centra Metroloģijas biroja izsniegtais tipa apstiprinājuma sertifikāts Nr.896. Mērierīces tipa apstiprinājums un verificēšana attiecas uz visu mērierīces tehnisko risinājumu. Saskaņā ar Standartizācijas, akreditācijas un metroloģijas centra Metroloģijas biroja izsniegto tipa apstiprinājuma sertifikātu Nr.896 Transporta līdzekļu ātruma kontroles sistēmas PoliScan M1HP tips apstiprināts un iekļauts Latvijas Valsts mērīšanas līdzekļu reģistrā. Sertifikāts derīgs līdz 2014.gada 20.jūnijam. Minētās mērierīces pirmreizējās verificēšanas sertifikātā Nr.E0026V12 norādīts, ka konkrētais mērīšanas līdzeklis atzīts par derīgu. Sertifikāts derīgs līdz 2013.gada 18.janvārim. Katra fiksētā ātruma pārkāpuma dati ir šifrēti īpašā aizsargātā pierādījumu failā (TUFF fails), kurā tiek glabāta visa pārkāpuma informācija: datums, laiks, vieta, atļautais braukšanas ātrums, faktiskais ātrums un citi dati, kā arī pārkāpuma kopskata attēls. Manipulācijas ar pārkāpuma datiem, tajā skaitā ar fotoattēlu nav iespējamas. Pārkāpuma dati ir šifrēti un droši aizsargāti ar unikālu digitālu atslēgu. Datu sagrozīšana vai pārveidošana nav iespējama. Ātruma mērījumu un pārkāpumu fiksēšanas precizitāti un pareizību ir apliecinājuši Standartizācijas, akreditācijas un metroloģijas centrs un Latvijas nacionālais metroloģijas centrs, veicot, PoliScan Speed mērīšanas līdzekļa tipa novērtēšanu un pirmreizējo verificēšanu atbilstoši Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem. Apskatot ar ātruma mērīšanas sistēmu PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651430) 2012.gada 7.martā plkst.11:12 fiksēto oriģinālo failu elektroniskā formātā netika konstatēti apstākļi, kuru dēļ būtu pamats uzskatīt, ka minētajā attēlā būtu veiktas kādas manipulācijas. Saskaņā ar ātruma mērīšanas sistēmas PoliScan Speed fiksēto attēlu pārlūkprogrammas ekspluatācijas rokasgrāmatu, nosakot pārkāpumu izdarījušo transportlīdzekli, tiek izmantota vērtēšanas veidne – perspektīvā attēlots

vienu metru augsts taisnstūra apgabals transportlīdzekļa tuvumā. Tā platums atbilst transportlīdzekļa daļai, no kuras ir iegūtas mērījuma vērtības. Vismaz vienam priekšējam ritenim (frontālā mērījuma gadījumā), attiecīgi vienam aizmugurējam ritenim (aizmugurējā mērījuma gadījumā) un/vai transportlīdzekļa numura zīmei ir jābūt vismaz daļēji redzamai veidnē. Citi satiksmes dalībnieki, ka pārvietojas tajā pašā virzienā pa to pašu joslu vai blakus esošo joslu, nedrīkst būt redzami veidnē. Pie tam veidnes apakšējai malai ir jābūt zem riteņiem. Pretējā gadījumā fiksētais foto uzņēmums ir nederīgs kā pierādījums. Papildus tam vērtēšanas veidne ietver palīglīniju, kura tiek saukta par mērlineālu, kas atbilst 0,5m skalai. Tās vertikālā pozīcijas atspoguļo parauga līmeni. Apskatot administratīvā pārkāpuma protokolā – lēmumā Nr.FR00033334 esošo fotouzņēmumu, redzams, ka fiksēts no iekārtas aizejošā satiksme. Vērtēšanas veidne atrodas tieši uz transportlīdzekļa Mercedes Benz S430 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, kurš atrodas pozīcijā, kad tas attālinās no iekārtas. Veidnē atrodas minētā transportlīdzekļa valsts reģistrācijas numura zīme un labais aizmugurējais ritenis. Veidnes apakšējā mala ir zem minētā transportlīdzekļa riteņiem. Veidnē neatrodas citi tajā pašā virzienā braucošie satiksmes dalībnieki. Veidne ietver palīglīniju. Ņemot vērā minēto secināms, ka nav pamata apšaubīt 2012.gada 7.martā plkst.11:12 fiksēto transportlīdzekļa Mercedes Benz S430 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ braukšanas ātrumu.

Lēmumā arī norādīts, ka 2006.gada 22.augusta Ministru kabineta noteikumos Nr.694 „Tehnisko līdzekļu (fotoiekārtu vai videoiekārtu) izmantošanas kārtība" noteikts, ka pārvietojamo tehnisko līdzekļu izmantošanas laiku un vietu nosaka atbildīgā Valsts policijas amatpersona. 2012.gada 3.martā ātruma mērīšanas iekārta PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651436) tika uzstādīta Rīgā, /adrese/, pamatojoties uz Valsts policijas atbildīgās amatpersonas pasūtījumu. Pamatojoties uz Rīgas domes Satiksmes departamenta sniegto informāciju, mikrorajonam starp /ielu nosaukums/ ar 528.ceļa zīmēm noteikts dzīvojamās zonas statuss kopš 2008.gada 12.augusta. 528.ceļa zīmes uzstādītas uz visiem ielu krustojumiem pirms iebrauktuves rajonā starp /ielu nosaukums/, tajā skaitā arī /ielas nosaukums 2/ un /ielas nosaukums/ krustojumā. CSN 1.16.punktā noteikts, ka dzīvojamā zona – apbūvēta teritorija (dzīvojamais masīvs, atpūtas vieta) vai tās daļa, kurā iebraukšana apzīmēta ar 528.ceļa zīmi (Dzīvojamā zona), bet izbraukšana – 529.ceļa zīmi (Dzīvojamās zonas beigas). Saskaņā ar CSN 298.22. un 298.23.punktu 528.ceļa zīmes darbība ir spēkā no tās uzstādīšanas vietas līdz 529.ceļa zīmei (Dzīvojamās zonas beigas). Ņemot vērā CSN 298.22. un 298.23 punktu nosacījumus, secināms, ka /adrese/ ir dzīvojamā zona, kur saskaņā ar CSN 114.punktu jābrauc ar ātrumu 20km/h. Fiksētais mērījums, ņemot vērā iekārtas kļūdu, ir 46 km/h. Izvērtējot minēto, secināms, ka atļautais braukšanas ātrums pārsniegts par 26 km/h. Atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21km/h līdz 30 km/h ar vieglajiem automobiļiem, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 528.ceļa zīmi (Dzīvojamā zona), ir paredzēta LAPK $149.^{8}$panta sestajā daļā. Iestādes ieskatā Sūdzības iesniedzēja norādītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, ka 2012.gada 7.martā plkst.11:12 kustību ar transportlīdzekli uzsāka no stāvvietas Rīgā, /adrese/, nevar būt par pamatu CSN prasību neievērošanai. Transportlīdzeklis ir paaugstinātas bīstamības avots, personai, kas uzņēmusies tā vadību, ir jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas situācijas, neapdraudot pārējo satiksmes dalībnieku drošību. Transportlīdzekļa vadītājam ir jāapzinās, ka CSN paredz ceļa zīmju, kas satur viņam saistošu informāciju, izvietošanu krustojumos vai citās vietās, kā, piemēram, šajā gadījumā dzīvojamās zonas sākumā, kura vadītājam no vietas, kur viņš uzsāka kustību nebija saredzama. Līdz ar to, secināms, ka uzsākot kustību ar transportlīdzekli, vadītājam jāpārliecinās par konkrētajā vietā noteikto satiksmes režīmu. Pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem lietas apstākļiem to kopumā, novērtējot pierādījumus, priekšnieks Valsts amatpersona uzskata, ka transportlīdzekļa Mercedes Benz S430 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ vadītāja vaina LAPK 149^{8}.panta sestajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta, administratīvā pārkāpuma protokols – lēmums Nr.FR00029666 sastādīts atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43^{6}.panta prasībām. Ņemot vērā, ka LAPK $149.^{8}$panta sestās daļas sankcijā paredzēto naudas sodu un Ceļu satiksmes likuma $43.^{6}$panta otrās daļas nosacījumus, lietderības apsvērumu padziļināta izvērtēšana un iekļaušana administratīvajā aktā nav mērķtiecīga, jo nav iespējams mīkstināt administratīvo sodu. Pamatojoties uz iepriekš minēto un LAPK 286.panta pirmās daļas 1.punktu, nolēma VP GKPP PP SUB galvenās inspektores Valsts amatpersona 2012.gada 19.marta lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.FR00033334 atstāt negrozītu, bet Sūdzības iesniedzēja sūdzību noraidīt.

2012.gada 6.novembrī VP GKPP PP nosūtīta Sūdzības iesniedzēja sūdzības kopija.

Sūdzības iesniedzēja pārstāvis tiesas sēdē sūdzību uzturēja uz sūdzībā norādītajiem pamatiem un apstākļiem. Lūdz sūdzību apmierināt.

VP GKPP PP pārstāvis tiesas sēdē sūdzību neatzina, norādot, ka uztur lēmumā minētos argumentus, norādot, ka Sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, bet lēmums atstājams negrozīts.

Saskaņā ar LAPK 289^{6}.pantu izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai jāizlemj vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai. Tiesa konkrētā lietā nekonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{12}.panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

CSN 112.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā).

CSN 34.punkts nosaka, ka transportlīdzekļa vadītājam, braucot pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transportlīdzekļu braukšana, jāievēro šo noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības.

CSN 114.punkts nosaka, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās - 20 km/h.

LAPK 149.^{8} panta sestajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu ir jākonstatē, ka vieglā transportlīdzekļa vadītājs dzīvojamā zonā pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu.

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar LAPK 243.^{1} pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā irpie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Lietā nav strīda par to, ka 2012.gada 7.martā plkst.11^{12} transportlīdzeklis Mercedes Benz S430, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ tika vadīts Rīgā, pa /adrese/.

Lietā ir strīds par to, vai sūdzības iesniedzējs 2012.gada 7.martā plkst.11^{12} ir izdarījis LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums un pamatojoties uz kuriem iestāde secinājusi, ka Sūdzības iesniedzējs ir izdarījis LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka ir iestājušies visi LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā paredzētie apstākļi, tāpēc Sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{8}panta sestajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzējam administratīvais sods piemērots pamatoti un tiesiski, līdz ar to, ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu, tiesa uzskata, ka tas sasniedz LAPK 22.pantā noteikto mērķi, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

LAPK 289^{13}.panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa, atbilstoši LAPK 289^{13}.panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un Sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

Tiesa uzsver, ka uzsākot kustību ar transportlīdzekli, vadītājam jāpārliecinās par konkrētajā vietā noteikto satiksmes režīmu.

Ņemot vērā to, ka Sūdzības iesniedzējs tiesas sēdē neko papildus sūdzībā norādītajiem pamatiem un apstākļiem nenorāda, tiesa atzīst, ka VP GKPP PP 2012.gada 1.jūnija lēmumā Nr.1239 ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi pierādījumus.

Līdz ar to, tiesa saskaņā ar LAPK 289.^{13} trešo daļu pilnībā pievienojas VP GKPP PP 2012.gada 1.jūnija lēmumā Nr.1239 norādītajai motivācijai un atzīst, ka izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams, tā kā sūdzībā norādītie apstākļi atspēkoti 2012.gada 1.jūnija lēmumā Nr.1239.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz LAPK 149.^{8}panta sesto daļu, 243., 244., 288., 289.^{6}, 289.^{12}, 289.^{13} pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, sūdzību un atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 1.jūnija lēmumu Nr.1239.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2013.gada 30.septembrī.

Tiesnese A.Ignatjeva